

Navnene nede paa Gulvet. Han har, ſaa vidt jeg ſkønner, begyndt paa den Maade, at han ikke har nøiedes med at lade enhver Vælger, ſom vilde deltage i Afſtemningsbegjæringen, opgibe ſit Navn, men han har ſamtidig villet konferere med Valgliſten, om Bedkommende virkelig var Vælger. Dette maatte ſelvfølgelig tage ikke ſaa lidt Tid i en Sal, ſom var tæt beſtattet med Menneſker, og deri ligger maatte Marſagen til, at det Hele er miſlykkedes. Men dette anſer andre Medlemmer af Udvalget ikke for at være tilſtrækkelig ophlyst, og jeg fremhæver det derfor kun, fordi jeg tror, det kan have Betydning for fremtidige Tilfælde. Skuld, at der ikke herſker nogen Uſikkerhed med Henſyn til dette Punkt, nemlig at man meget godt ſtrax kan modtage Navnene paa det fornødne Antal Vælgere, ſom begjære Afſtemning, og ſaa bagefter foretage den fornødne Sævnførelſe med Valgliſterne. Med Henſyn til Frederiksværkvalget har Underſøgelsen godtgjort, at der har fundet temmelig grove Uregelmæſſigheder Sted; men, da diſſe Uregelmæſſigheder ikke kunne antages at have bevirket, at Udfaldet er blevet et andet, end det ellers vilde være blevet, ſaa have vi Alle været enige om at foreſlaa Valget godtjendt. Jeg ſkal ophlyſe, at der i Betænkningen Side 4, 1ſte Spalte, er indløbet en Trykfeil, idet der ſtaar, at Liſteførerne vare placerede „udenfor“ aabne Vinduer; det ſkal være „indenfor“ aabne Vinduer. Jeg ſkal ikke gaa nærmere ind paa de mange Klagepunkter, der ere fremſatte angaaende Frederiksværkvalget, men blot ſige et Par Ord angaaende det fjerde Punkt, det, ſom gaar ud paa, at der ſkulde være øvet Valgbeſtiffelſe. Man ſer af de optagne Forhør, at Klagerne have haft Anledning til at antage, at der virkelig forelaa ſaadanne Kjøb og Salg af Stemmer. Det har imidlertid viiſt ſig ved Sagens nærmere Underſøgelse, at det dog ikke forholder ſig ſaaledes, men at det enten var ligefrem løſe Ytringer, det ſkrev ſig fra, eller at det var et Forhold, ſom formentlig ikke kan henføres under Valgbeſtiffelſe. Det er nok ophlyst, at adskillige Vælgere have modtaget 1 à 2 Kroner paa Valgdagen fra forſkjellige Mænd for at møde og afgive deres Stemme; men dette Bederlag er kun ydet for at tjene til Dækning af de poſitive Udgifter, ſom Opholdet paa Valgſtedet medførte. Der er ikke Tale om Betaling, ſom ſkulde række der udover. Det ſynes i det Hele taget at være en temmelig almindelig Praxis i denne Kredſ, at baade Høire og Venſtre ſøge at gjøre det muligt for ubemidlede Vælgere at kunne møde og ſtemme. Nogle gjøre det paa den Maade, at de kjøre for dem,

tage Mad med til dem og ſørge paa denne Maade for deres ubemidlede Meningsfællers Forpleining; Andre betalte for dem paa et Bærtſhus eller gibe dem ligefrem et Beløb, ſom antages al ſvare til, hvad en Vælger med ikke altfor ſtore Fordringer til Bivet kan forbruge paa en ſkiffelig Maade i Løbet af Dagen. Dernæſt er det heller ikke ophlyst, at denne Ydelse er givet i Henhold til en Aftale om, at Bedkommende ſkulde ſtemme paa en vis Maade. Man kan ganſke viſt nok forudsætte ſom en temmelig givent Ting, at naar man har ydet en Vælger en à to Kroner, har man gjort det i den Tanke, at han vilde ſtemme paa den „rigtige“ Maade; men det ſes ikke at være udtrykkelig betinget. Jeg gjør opmærksom paa diſſe to Ting, fordi jeg meget vil advare imod, at man noget Steds tog Anledning af, hvad her er ſket, til at tro, at nu for Fremtiden kunde man troſtig betale et Par Kroner for at faae en Stemme, og at det kunde faae Lov til at paſtere her i Thinget. Jeg tror ikke, at man kan gjøre dette. Det kan for Exempel aldrig gjøres i en Kjøbſtad; Kjøbſtadvælgere kunde aldrig komme ind herunder. Naar man bor paa Stedet, kan ikke det at gaa hen paa Valgſtedet for at afgive Stemme medføre et ſaadant direkte Tab, at det ſkulde vederlægges med et Par Kroner. — Jeg tror at ſkulde den valgte Kandidat nogle Bemærkninger i Anledning af nogle Ytringer i Betænkningen. Der ſtaar følgende: „Naar ſaaledes Holch perſonlig er bleven ſkyldt for at have betalt en Skomager en Kr. for at faae hans Stemme, viſer det ſig at have været en temmelig upolitiff, nærmef privat Goddædighedſhaandling, udøvet et Par Maaneder før Valget.“ Jeg erfarer, at man har forſtaaet det, ſom om der dog var noget Galt ved den Krone og ved den Skomager; men det var der ſlet ikke. Det er imidlertid rigtigt, at Handlingen ikke kan karakteriferes ſom en rent privat Handling, der var noget Politiff ved den, men dette var dog af ſuldførendig uſkyldig Natur. Forhørene ophlyſe, at den paagjældende Skomager ſelv forklarer, at han en Dag kom ind paa Holchs Kontor for at betale en Auktionsregning. Da han er gift, har to Børn og ſidder i ſmaa Naar, hører han til de trængende Medborgere, og han greb da Leiligheden til, da han havde betalt Auktionsbeløbet, at ſpørge vedkommende Kontoriſt, om han ikke havde et Par gamle Buxer at forcere ham. Dertil ſvarede Kontoriſten, at det havde han ikke. Nu ſiger Skomageren videre, at der ſad en ældre Mand inde paa Kontoret, og han ſik ſenere at vide, at det var den valgte Kandidat. Da denne havde hørt Begjæringen om en Gave, ſyntes hans Tanter ſtrax at være blevene ledede i